

forelaa her i Tinget. De Ændringer, der er foretaget dels af den højtærede Minister, dels af Folketinget, er ikke indgribende, og jeg kan for mit Vedkommende ganske tiltræde dem. I Hovedsagen foreligger altsaa Lovforslaget nu for os i samme Skikkelse som tidligere, og jeg maa da sige, at jeg ogsaa nu ser paa Lovforslaget paa samme Maade som tidligere, det vil sige, at jeg i Hovedsagen uden videre slutter mig til Lovforslagets Bestemmelser, men at der er enkelte Punkter, som jeg ser paa med Kritik. Dette gælder særlig Lovforslagets §§ 11 og 26, med Hensyn til hvilke jeg jo sammen med min Meningsfælle i Udvalget tillod mig at stille Ændringsforslag i sidste Samling. Jeg har fremdeles samme Opfattelse som den Gang. Jeg mener fremdeles, at naar Lægefruen kan købe sig en Pelskaabe paa Lægens Regning, burde ogsaa Jordemodermanden kunne købe sig en Overfrakke paa Jordemoderens Regning. Men det høje Ting har en Gang afgjort dette Spørgsmaal imod mig, og jeg skal ikke paa ny optage det, men lade Spørgsmaalet ligge. Jeg kan derfor anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i uforandret Skikkelse. Det samme gælder selvfølgelig saa meget mere om de tre andre Lovforslag.

Marie Hjelmor: Jeg skal paa mit Partis Vegne varmt anbefale de fire foreliggende Lovforslag. Jeg vil gerne udtale min Glæde over, at Lovforslaget om Ægteskabets Retsvirkninger endelig efter mange Aars Trængsler er blevet bragt frelst i Havn, og udtale det Haab, at Ligeretsprincippet, det nye Syn paa Ægtefællernes Retsforhold, som denne Lov knæsætter, efterhaanden kan gennemsyre Befolkningen; saa tror jeg, at Bestemmelserne i denne Lov og de Principper, som den bringer frem, vil blive til Gavn og Lykke for Parterne og for Hjemmene i det hele taget.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker samtlige Ordførere for den overordentlig velvillige Behandling, de har gjort disse Lovforslag til Genstand for. Til det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) vil jeg blot sige, at jeg tror ikke, man kan sætte den forstandige og sunde Konservatisme i Modsætning til de Formaal, der er søgt opnaaet ved § 56, som det ærede Medlem sagde var af rent juridisk Art. Det er meget sjældent, at Bestemmelser, der skyldes den rene Jura, ikke er i nøjeste Overensstemmelse med den forstandige og sunde Konservatisme, og jeg tror, at denne

Overensstemmelse ogsaa er til Stede paa dette Felt. Gaa ind paa Realiteten i det ærede Medlems Indvendinger tør jeg derimod ikke af Hensyn til de lange Diskussioner, der har været om disse Spørgsmaal ved tidligere Lejligheder.

Det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Henriette Crone) udtalte Haabet om, at Udkastet til Lov om Ægtefællers Arveret og uskiftet Bo snart vilde blive fremsat, og at dette „snart“ ikke vilde blive betragtet som et alt for abstrakt Begreb. Det ærede Medlem kender saa meget til min hurtige Handlen, at det ærede Medlem ved, at naar jeg siger „snart“, er det omtrent det samme som „straks“. Her er Udkastet, og det vil i Løbet af nogle Dage, saa vidt jeg kan se, kunne fremsættes for det høje Landsting.

Foranlediget af de velvalgte Udtryk for Paaskønnelse overfor det høje Folketing, som blev fremsat af det ærede 7de Medlem for 6te Kreds, en Paaskønnelse, som er helt ud anerkendelsesværdig i dette Tilfælde, og som forhaabentlig vil kunne ventes gentaget ved Behandlingen af Lovforslag, der senere oversendes fra Folketinget, skal jeg blot udtale, at det ærede Medlem ogsaa bør give undertegnede en ringe Del af Æren for Folketingets Tilbageholdenhed med Hensyn til at foreslaa mere vidtgaaende Ændringer, idet jeg ikke har ladet nogen som helst Lejlighed ubenyttet til at holde det høje Landsting frem som en frygtindgydende Bussemand for Folketinget og meddele, at Landstinget vilde komme i Oprør, hvis man paa noget væsentligt Punkt vilde tage fat paa Landstingets Affattelse af disse Lovforslag, en Fremgangsmaade, jeg dog paa ingen Maade tør love at anvende for Fremtiden, og som sikkert ogsaa kun har gjort Indtryk paa det høje Folketing denne Gang, fordi Sagen, som ofte nævnt, har været gjort til Genstand for Behandling paa Rigsdagen i vel nok 6 Aar.

Hauch: Jeg har aldrig næret Tvivl om, at den højtærede Justitsminister har en meget væsentlig Andel i den fornuftige Begrænsning, som Folketinget har vist ved Behandlingen af dette Lovforslag; hvor den højtærede Minister er til Stede, behøver man i og for sig ikke at nære nogen Frygt for, at de Synspunkter, han har, ikke skal komme til Orde. Jeg er fuldkommen klar over, at det ogsaa har fundet Sted i dette Tilfælde, og udtaler min absolutte Paaskønnelse overfor den højtærede Justitsminister heraf.